

Ježiš Kristus ma spasil po 27 rokoch života v homosexualite

illbehonest.com/slovak

David Upton

Volám sa David, mám 44 rokov, a toto je moje svedectvo o tom, ako ma Ježiš Kristus spasil po 27 rokoch života v homosexualite. Tieto veci hovorím v láske, nie z nenávisti. Tieto veci hovorím ako niekto, kto to zažil, kto vie, aké to je, kto vie, aké to je žiť v tom (v homosexualite), kto vie, aké je to beznádejné. Iste, môžeš si užívať život, môžeš si užívať rôzne aspekty svojho života, môžeš si užívať sexuálne aspekty svojho života, alkohol, čo si len predstavíš, no v skutočnosti v tom nie je žiadna trvalá radosť. Po chvíli to odíde a ty musíš toho robiť viac, hľadať viac. A tak vás prosím, aby ste hľadali skutočnú lásku, skutočnú radosť, skutočné uspokojenie, ktoré je možné nájsť len v zmierení s Bohom skrze Krista, cez Kristovu obeť na kríži.

A tak hovorím tieto veci z lásky, nie z nenávisti. Nehovorím tieto veci ako odsúdenie. Nikoho nesúdim, len vám hovorím to, čo hovorí Božie Slovo. Slovo Božie je to, čo nás bude súdiť. V skutočnosti je to Božie Slovo, ktoré hovorí, že všetky tieto veci sú zlé, ja len ľuďom hovorím to, čo hovorí Božie Slovo. Ako to mal niekto povedať mne. Jeden môj priateľ sa o to aj pokúsil, tým najmilším spôsobom, kresťanským spôsobom, mi povedal, že žijem život, ktorý je v rozpore s tým, čo chce Boh, nielen v zmysle mojej sexuálnej orientácie, ale v každom inom ohľade. On (môj kamarát) vedel, že nie som v skutočnosti kresťan.

A tak hovorím tieto veci v láske a modlím sa vaše duše, a modlím sa, aby ste prijali tieto veci, a aby ste volali k Pánovi, aby vás spasil, a aby z vás učinil nové stvorenia, pretože On má moc spasiť a zachrániť vás.

Keď som bol tínedžer, prestali sme chodiť toľko do cirkvi, moji rodičia začali mať problémy a nakoniec sa rozviedli. O niečo neskôr sa moja mama znova vydala a ako sa vydala, začali sme znova chodiť do cirkvi. A ja si pamätám, že bol tak nejak rád, že znova chodíme, no bolo to celé povrchné. Počúval som hymny a bol som dojatý. Zhruba v tom čase začali moji kamaráti chodiť dopredu na výzvu a vyznávali svoju vieru. A tak v jednu nedeľu som bol pohnutý emóciami, hudbou a tým, čo moji kamaráti urobili, a šiel som dopredu na výzvu a urobil rozhodnutie pre Krista. Nevedel som veľmi, čo vlastne robím, ani som nerozumel tomu, čo sa vlastne odohralo. Len som vedel, že niečo nie je v poriadku. Všetci moji kamaráti to urobili, a tak som cítil potrebu to urobiť aj ja. Prišiel som dopredu, posadil som sa do prvej lavice a diakon

prišiel a povedal mi, že potrebujem prijať Ježiša do svojho srdca, a že mám po ňom zopakovať jednu modlitbu. A ja som zopakoval tú modlitbu a myslel som si, viete, "To je akože všetko?" A hneď na to len zrazu cítim, ako ma potľapkáva po chrbte, postavil ma pred celé zhromaždenie a povedal mi, že som spasený. Všetci mi cestou von gratulovali a všetci sme šli von spolu na obed. Ale ja som odtiaľ odišiel rovnako stratený, ako keď som tam prišiel. Asi o dva týždne som bol rovnako stratený, keď som sa krstil, pretože som nikdy skutočne nepochopil, čo robím, nikdy som neporozumel doktrínam milosti a milosrdenstva.

Chvíľu som žil predstieraný kresťanský život, nasadil som si kresťanskú masku a tváril som sa duchovne. Vtedy som mal asi 16 rokov a aj vtedy vo mne hriechne túžby rástli. Pamätal som si, ako som bol v cirkvi a mal hriechne myšlienky o ľuďoch, ktorí tam boli, a o iných mladých chalanoch v mojom veku, a pamätám si, ako som si len hovoril, "To nič, to odíde, to prejde." No bolo to stále horšie a horšie a pokračovalo to. A skutočne, bolo to v ten istý rok, keď som mal skoro 17, ale ešte ako 16-ročný, som sa vyspal s prvým mužom, s ktorým som mal príležitosť to urobiť. Pamätám si, že som sa za to, čo som urobil, veľmi hanbil a bol som z toho zhnusený, no moja hriechna prirodzenosť vo mne bola tiež ukojená rozkošou z hriechu samotného. Ako šiel čas, tak som sa v tom viac udomácnil a len si pamätám, že som si myslel, že je to prirodzené, že je to normálne, a že len niečo robím... Tú vinu som cítil preto, lebo som robil niečo, čo som v tom veku robiť nemal, ale v skutočnosti to bolo preto, lebo som robil niečo proti Bohu, Odtiaľ tá vina pramenila.

Onedlho nato som si našiel prácu a začal som veľmi rebelovať proti rodičom, v podstate vo všetkom, v čom som mohol. Začal som brať drogy a piť, bol som tomu vystavený v práci. Chcel som ako tínedžer urobiť toľko, koľko sa dalo, a prežiť čo najviac a rebelovať proti mojim rodičom bez toho, že by som musel naozaj rebelovať a odsťahovať sa od nich. Rodičia ma nakoniec vyhodili z domu sami, veľmi sme sa pohádali a ja som nakoniec odišiel. A po tomto som sa snažil sám seba trochu očistiť, pretože to bolo ťažké žiť sám, tak som sa snažil očistiť a myslel som si "No čo, pôjdem k námorníctvu", čo bol vždy môj sen, byť v Námorníctve, chcel som byť námorník.

Odišiel som do výcvikového tábora a hneď ako som bol mimo rodičov, bolo to ako prilíť benzín do ohňa, môj hriech sa naozaj rozbehol. Mal som príjem, nezodpovedal som sa žiadnej rodičovskej autorite, zodpovedal som sa len "Strýkovi Samovi" a v Kalifornii som bol vystavený všetkým možným hriechom. Netrvalo dlho, kým ma moje hriechy dostali do problémov. Moje hriechy, všetky, alkohol, drogy, sex, ma dostali do stavu, keď som musel ísť do nemocnice. V nemocnici mi urobili viacero testov a jeden z nich bol test na drogy. A objavili v podstate celú moju históriu zneužívania drog až do toho bodu. V tom čase tiež vyšli najavo moje sexuálne

hriechy, čo bolo v Námornictve zakázané, byť homosexuálom. V priebehu niekoľkých mesiacov bol celý môj sen o kariére v Námornictve preč. A tak mi v tom čase neostávalo nič iné, ako nasledovať mojich homosexuálnych priateľov, boli to Kanadčania, ktorí žili v Štátoch, ale šli naspäť do Kanady. A tak som šiel s nimi a opustil som rodičov, nepovedal som im, kam idem, len som odišiel.

Asi dva roky som žil hore v Kanade a vôbec som nepovedal rodičom, kde som. Ani som ich nekontaktoval, takže si asi mysleli, že som niekde mŕtvy. A pamätám si chvíle, keď som bol veľmi depresívny a rozmýšľal som, viete, "To je život len o pití, drogách a o všetkom tomto hriechu?" Bol som na jednom večierku, všetci boli dnu a opíjali sa a robili rôzne veci. Ja som bol vonku na balkóne nad vnútorným dvorom. Bol som tak unavený bojovaním v živote, tak unavený tým všetkým, bol som sám zo seba tak znechutený, že som chcel spáchať samovraždu a povedal som si "Stačí, keď skočím z tohto balkóna." A o 22 poschodí, o 23 poschodí neskôr budem mŕtvy a už nebude nič. A tak som sa rozhodol, že to urobím, a skutočne som to šiel urobiť, v srdci som cítil, že som už totálne tým všetkým unavený. Tak som sa postavil na rímsu a bol by som skočil, no tesne predtým, ako som prekročil nohou rímsu, si pamätám, ako sa zrazu odnikiaľ objavili rôzne myšlienky, a jedna z tých myšlienok bola "V Bohu je vždy nádej." A ja som potreboval nájsť Boha, aby som našiel túto nádej. Potom ma zasiahla ďalšia silná myšlienka, že toto nemôžem urobiť, pretože to nie je správne, je hriech vziať život, dokonca aj môj život. A posledná myšlienka, na ktorú si pamätám, bola, že už takto nemôžem robiť hanbu mojim rodičom. Plakal som a nakoniec som z tej rímsy zacúval späť, odišiel som z toho večierka a väčšinu tých ľudí som už nikdy viac nevidel. No stále som pokračoval v živote opíjaním sa, v skutočnosti som sa neočistil. Pokúšal som sa o to, ale vôbec to nešlo. Nakoniec som opustil Kanadu a vrátil sa domov. Chytili ma v Kanade, že robím načierno a poslali ma späť do Texasu. Pamätám si, že keď som sa vrátil do Texasu, najprv bolo všetko dobré, bol som rád, že som s rodinou a tak, ale potom som sa pri nich začal cítiť vinný za svoj životný štýl, za svoje pitie a za všetky veci, ktoré som robil. Veľmi som chcel ísť od nich znova preč, a tak môj partner, ktorého vtedy preložili, hovorí "Poďme do Kalifornie." A ja som skočil po šanci utiecť, dostať sa od nich preč mysliac si, že sa tak budem cítiť lepšie, že budem môcť žiť život tak, ako chcem. A tak sme odišli do Kalifornie. V Kalifornii sa veci nijako nezlepšili, nebol som iným človekom, bol som stále ten istý človek, aký som vždy bol. Akurát som mal teraz trochu viac peňazí, mal som slušne platenú prácu. Robil som všetky možné veci, ktoré som predtým nerobil, pokračoval som v klesaní hlbšie do hriechu a robil som hanebnejšie veci. Pamätám si, ako som si myslel, že "keď len skúsím tieto ďalšie veci, budem šťastný." Že to ma urobí šťastným, že to ma naplní, že to mi prinesie pokoj. Nikdy som nemal pokoj v tom, kto skutočne som, vždy bola vo mne časť, niekde

hlboko vo mne, kde som vedel, že je to zlé, ale aj tak som to chcel získať, jednoducho som sa stal takým človekom. Naďalej som bral drogy a pil som a nakoniec som veľmi ochorel, bol som veľmi vážne dehydrovaný a na nový rok som skončil v nemocnici na infúziách pre rehydrovanie, a vtedy som si to neuvedomil, ale mal som zápal pľúc a odišiel som z nemocnice, odišiel som odtiaľ, hoci som bol vážne chorý. Infúzie mi pomohli s dehydráciou a na chvíľu som sa cítil lepšie, no nakoniec ma zápal pľúc dobehol a opäť som skončil v nemocnici. A len si pamätám, ako ma partner vzal do nemocnice a potom už len to, ako na druhý deň prišla ku mne doktorka, a hovorila so mnou a povedala, že mám najhorší obojstranný zápal pľúc, aký kedy videla, že som masívne dehydrovaný, a že ak by som neprišiel do nemocnice, bol by som zomrel. A len si pamätám, ako som bol vďačný Bohu, ale tiež si spomínam, ako som premýšľal "Ale ja som tak mladý a toľko som toho ešte neurobil. Je toľko hriechov, ktoré som si ešte neužil." A tak som nasledujúcich pár dní ležal v nemocnici a uzdravoval sa. Bol som vďačný Bohu, aj som povedal "ďakujem", ale nebolo to skutočne úprimné, nebolo to reálne. Bol som vďačný, že mám ďalšiu šancu ísť von a páchať hriechy proti Bohu, hrešiť proti Kristovi. A tak, ako som ležal v nemocnici, som plánoval a premýšľal, čo urobím ako prvé, ako naplním svoje chĺpne túžby. A naozaj, hneď ako som mohol, bolo to presne to, čo som urobil. Šiel som von a žil pre chťič. Žil som pre alkohol, žil som pre drogy. Netrvalo dlho a bol som naspäť v depresiách. No v tom čase som začal chodiť na jednu akciu, čo súvisela s politikou, a bol tam kamarát, ktorý je kresťan. A on sa ma opýtal, či som kresťan, a ja som mu povedal "No jasné, som kresťan." "Som kresťan od šestnástich rokov." A on sa ma opýtal na svedectvo o mojom obrátení a myslím, že moja presná reakcia bola "A to je ako čo?" Nemal som ani potuchy o tom, o čom hovorí. A on mi povedal, že je to príbeh o tom, ako ma Boh spasil. A tak som mu povedal môj príbeh o prejení uličky v cirkevnom zbore. Zdalo sa, že to na neho neurobilo veľký dojem, a zdalo sa, že tomu moc neverí, a stále sa ma pýtal ďalšie otázky, no potom spozoroval, že začínam byť trochu podráždený, a tak vycúval, ale ešte predtým mi povedal, že si nemyslí, že som skutočným kresťanom. On poznal môj životný štýl, vedel, že som homosexuál, a jemne sa mi pokúšal ukázať, že nemôžem žiť takýto život a zároveň byť Božím dieťaťom. Ja som tomu nerozumel, diabol mi zaslepil oči. Žil som v nepoctivosti a potlačoval som pravdu, ako je napísané (Rim 1:18). Začal som počúvať reláciu v rádiu, ktorú mal Todd Friel. A pamätám si, ako som premýšľal, keď som ich počúval. Todd hovoril niečo o ľuďoch, ktorí nesúhlasia s Bibliou, že majú zvyčajne nízky pohľad na Písmo. A tak som začal premýšľať, že ani ja nemám veľmi vysoký pohľad na Písmo, vyberal som si odtiaľ to, čomu som chcel veriť. Chcel som veriť, že som Božie dieťa, ale napriek tomu som žil život, ktorý bol v úplnom rozpore s tým, čo Boh požadoval. Spáchal som hádam každý hriech, kradol som, klamal, denne som povedal aj 50 klamstiev a nikdy ma to netrápilo. Bral som drogy,

smilnil som, robil som všetky tie veci, ktoré boli v úplnom rozpore s tým, čo by robil skutočný kresťan. Začal som tú reláciu počúvať pozornejšie, to, čo tam Todd učil, a porovnával som to, čomu som ako pravde veril ja, s tým, čo hovorí Biblia. Začal som čítať Bibliu. A zistil som, že nič z toho, čomu som veril, sa nezhoduje s učením Biblie, okrem toho, že Ježiš Kristus zomrel na kríži. To bola tá jediná vec, ktorá sa naozaj zhodovala s tým, čomu som veril. Uvedomil som si, že tu hore mám boha, pre ktorého žijem, boha, ktorému moje hriechy nevadia. Ako je napísané v 1. liste Korintťanom 6, verše 9 a 10: Existuje množstvo hriechov. Ja sa tu nesnažím hovoriť len o homosexualite. Každý hriech nás oddeľuje od Boha. Každý hriech nás odsudzuje na večnosť v pekle. To ukazuje, aký svätý Boh je. Niekedy je pre nás ťažké uvedomiť si, aký svätý Boh naozaj je. Nuž, otočte si to a pozrite sa na to, čo hovorí Božie Slovo, ale pozrite sa na to z opačnej strany. Večnosť, večnosť jednej duše v pekle, naveky platiac. Trest a muky ako platba za Boží hnev je pokutou, ktorú svätý Boh požaduje. Takto svätý Boh je. Je nekonečne svätý. Viac ako sme kedy schopní pochopiť. Len Kristova spravodlivosť nás môže od tohto odsúdenia zachrániť, len On nás môže spasiť. Zhruba v tom čase môj vtedajší partner, ktorý vedel, že som vyznával to, že som kresťanom, a ktorému to nikdy nevadilo, ale zhruba v tomto čase, keď som skutočne začal čítať Bibliu, pozornejšie som študoval Písmo a porovnával som sa s tým, čo Biblia učí, bolo to zhruba v tomto čase, keď môj partner začal byť celou touto vecou ohrozený. Skutočne začal bojovať so mnou, aby som neštudoval a nečítal Bibliu. V jednom bode začal byť dokonca verbálne agresívny a začal mi všelijako nadávať, nadávať na kresťanov a začal takto hovoriť aj o Kristovi. A pamätám si, že keď hovoril o Kristovi, pamätám si, ako niečo vo mne len cítilo tú bolesť z toho, aké je to zlé. Vedel som, že sa rúha Pánovi, ktorý nám dal všetok život. A tak som sedel a zapisoval som si jeho slová. Netušil som, že si to Pán skutočne použije na to, aby mi otvoril oči pre pravdu Jeho Slova. A tak som naďalej študoval Jeho Slovo a počúval som tú reláciu v rádiu. Uvedomil som si, že tento život žijem celý pre seba, nie pre Boha. Nikdy som nebol v skutočnosti kresťanom. Teda som si to aspoň nemyslel. Myslel som, že možno potrebujem Pánovi znova odovzdať svoj život. A tak som sa začal modliť k Pánovi, aby sa nado mnou zmiloval a ukázal mi pravdu a ukázal mi, ako mám pre Neho žiť. V tomto čase sa všetko tak nejak rozpadalo. Jedinou pozitívnou vecou bolo to, že mi Pán vzal túžbu po alkohole. Už som nepil tak ako kedysi. Vzal odo mňa túžbu po akýchkoľvek drogách. Už som žiadne drogy nebral. Už som nefajčil ani trávu, čo bolo úplne úžasné a teraz vidím, že to bola Božia milosť, že mi to všetko daroval, a že robil moju myseľ triezvou, aby som bol schopný spracovať a uveriť Jeho pravde. Keď mi Pán otvoril oči pre Jeho pravdu, tak som do nej jednoducho skočil, hlbšie do Písma, a uvedomil som si, že musím vypadnúť odtiaľ, kde som žil. Že nebola šanca, že by som mohol pokračovať vo viere, v mojej rozvíjajúcej sa viere v Krista, ak by som tam zostal, v tom prostredí. A tak som sa presťahoval,

späť do Texasu, k mojej sestre a mame. Pokúšal som sa, pokúšal som sa činiť pokánie k Bohu, volal som o milosť a uvedomil som si, že nie som spasený, a úpenlivo som Boha prosil, aby ma spasil, no chcel som si pre seba nechať jeden hriech. Chcel som si pre seba nechať homosexualitu. V hlave som mal zadné dvierka, že "No, určite nájdem spôsob, ako to ospravedlniť, nájdem nejaký spôsob, aby to bolo OK, nájdem nejaký spôsob, ako to robiť tajne. A takto by ma pochopiteľne Pán nikdy nespasil. Od septembra 2008 do decembra 2008 som volal k Bohu, aby ma spasil. Modlil som sa, aby ma zachránil, a On ma nezachránil. Mám tu verš z Písma, ktorý... Pán ma nespasil až dovtedy, kým som nečinil pokánie zo všetkých hriechov. Šiel som na pohreb v meste Amarillo, odkiaľ pochádzam. Bratrancova manželka zomrela a chcela, aby sa na jej pohrebe kázalo evanjelium. Večer predtým som si pozrel kázeň od Paula Washera s názvom "Šokujúce posolstvo", v ktorej Paul Washer hovorí o tom, že nielen, že sme zhrešili, ale že to, čo vôbec stále robíme, je to, že hrešíme. A ja som si uvedomil, že to bola pravda o mojom živote. Všetko, čo som kedy urobil, bol hriech. Nikdy som nebol obrátený. Nikdy som neurobil nič dobré. Mohol som byť niekedy milý, ale nikdy som... - nikdy som neurobil nič iné, ako hriech proti Bohu. Celý môj život bol hriechom proti Bohu. A pamätám si ako povedal, že Ježiš zomrel za moje hriechy, a že On niesol moje hriechy na kríži, a pamätám si, ako sa to do mňa zarezalo, že moje hriechy priviedli Krista na kríž. Bol som zodpovedný za Jeho smrť. On niesol moje hriechy. Davidove hriechy. V tomto bode som skutočne začal jasnejšie vnímať to, kto Kristus je. Čo bol Jeho kríž a čo On na tomto kríži vykonal. Až do tohto bodu som nikdy skutočne nepochopil, čo je to pravé pokánie, že je to odvrátenie sa od môjho hriechu, že je to viac než len povedať, že je mi to ľúto. Pretože do tejto doby všetko, čo som robil, bolo to, že som hovoril, ako mi je to ľúto, a pokúšal som sa nájsť spôsob, ako žiť môj životný štýl. Ale v tomto bode som si uvedomil, že som bez nádeje. Bez Krista nebola pre mňa nádej, bol som odsúdený zostať v tomto štýle života, bol som odsúdený dožiť v hriechu, a potom ísť na spravodlivé miesto, teda do pekla - kam som patril. A tak som volal k Bohu, aby ma spasil, a šiel som na ten pohreb. Sedel som tam - posledným želaním tej ženy bolo, aby sa na jej pohrebe kázalo evanjelium. A tak som tam sedel, počúval evanjelium a počul som o sláve kríža a o tom, čo Kristus vykonal. A úplne sa to do mňa zarezalo: práve teraz by som to mohol byť ja v tej rakve, a ak by som to bol ja, presne v tom momente by som bol na ceste do pekla. Šiel by som tam, kam som si zaslúžil, pretože som nerobil nič iné, ako hriech. A tak som volal k Pánovi, aby mi odpustil, aby mi len dal čas na to, aby som prišiel domov a činil pokánie na tvári, ako je toho On hodný. Neskôr v ten večer, keď všetci odišli a bol som v izbe sám, som si ľahol na dlážku a vyznal som všetky hriechy, na ktoré som si vedel spomenúť, vyznal som svoju homosexualitu ako hriech, vyznal som všetky hriechy proti Bohu, ktoré som spravil, všetky, na ktoré som si vedel spomenúť - všetko. A prosil som Ho,

aby mi ich odpustil, a aby mi pomohol. Prosil som Ho, aby mi odpustil aj skryté hriechy, tie, na ktoré som si v tom čase nevedel spomenúť, a tie, o ktorých som vedel, že sú hriechmi proti Nemu, ale ja som o tom nevedel. Prosil som Ho, aby mi odpustil to, ako som žil, odpustil mi, že som žil vo vzbure proti Nemu. Pretože ja som vždy vedel, že Boh existuje, a že existuje Kristus, ale nikdy som nerozumel, čo to znamená byť v Ňom. Čo to znamená byť Ním vykúpený, čo to znamená milovať Ho, čo to znamená slúžiť Mu, čo to znamená mať odpustené hriechy, čo to znamená byť znovuzrodený. A tak som sa v tú noc modlil a úpenlivo Ho prosil o milosť, o odpustenie, o pomoc. Nevedel som, ako mi Pán pomôže, ja som si v skutočnosti ani nemyslel, že je to možné. Hovorím úprimne, ja som naozaj neveril, že mi Pán môže pomôcť. Nikdy som nepočul o nikom, kto bol zachránený od homosexuality. Nikdy som nepočul o nikom s nádejou, že bol z nej vykúpený. A tak som sa len modlil "Pane, ja do tohto skáčem vo viere v Teba." "Vo viere, že nejako, že ma nejako zachrániš, že ma nejako udržíš preč od hriechu, že ma uчиниš schopným odolať pokušeniam, odolať všetkému, čo môže prísť." Šiel som spať s tým, že som nevedel, či som spasený alebo nie, ale nasledujúce ráno som sa zobudil a cítil som, že veci sú iné. Necítil som vinu, ten tlak viny, ten tlak, ako keby som bol pod nejakým plášťom. Ten tlak potreby urobiť rozhodnutie, čo bolo všetko, o čom... o čom boli predošlé tri mesiace, boli o tlaku, o vine a o usvedčení z hriechu. Teraz už viem, že to bolo usvedčenie z hriechu. A tak som vedel, že niečo je vo mne iné, ale aj tak, časť mňa neverila, že je možné, aby som bol vyslobodený z homosexuality. Stále som pochyboval o Pánovi. Ale potom som tu našiel verš Písma, ktorý hovorí "Preto som povedal: Vyznám Ti svoj hriech. A svojej neprávosti som nezakryl. Riekol som: Vyznám Hospodinovi svoje prestúpenia. A Ty si odpustil nepravosť môjho hriechu." (Žalm 32:5) A pamätám si myšlienku: nakoniec som skutočne činil pokánie. Porozumel som tomu, čo znamená činiť pokánie, nič som pred Pánom nezakryl. Aj keď pred Ním nebolo v skutočnosti nič ukryté, ja som sa nepokúšal to zakryť, všetko som to dal von a to bol dôvod, prečo som sa cítil inak v ten deň. To bol dôvod, prečo som sa cítil inak v nasledujúce dni, pretože usvedčenie a vina boli preč. On to zo mňa vzal, pretože ma spasil. A každý deň od tohto dňa som cítil, skutočne som cítil, ako túžby po tých veciach opadajú, a teraz tu stojím a žasnem, takmer dva roky potom. Rok a pol neskôr a v mysli mám len "WOW!" "Boh je tak dobrý!" Tu som bol, neveril som v Neho, urobil som len skok viery a On aj tak urobil to, čo povedal, že urobí. Prijal ma, vzal preč tie túžby, urobil zo mňa nové stvorenie tak, ako je to napísané v Jeho Slove. Dal mi nové srdce s novými túžbami a ja Mu ďakujem a radujem sa z toho, čo pre mňa urobil, a žasnem nad Jeho dobrotou a milosrdenstvom ku mne, nad Jeho zhovievaním a trpezlivosťou. Musím sa s vami podeliť o tento verš z Písma. Už som ho predtým čítal. Samozrejme, ktokoľvek, kto je homosexuál a počúval kázeň alebo čítal Bibliu, našiel tento verš predtým, ale je tam jedna časť,

ktorú som si predtým nikdy nevšimol. Je to z 1. listu Korintčanom 6, verše 9 a 10. Je tu napísané: "Alebo či neviete, že nespravodliví nezdedia kráľovstva Božieho? Nemýľte sa, ani smilníci ani modlári ani cudzoložníci ani homosexuáli ani zloději ani lakomci ani opilci ani nadávači ani zdierači nezdedia kráľovstva Božieho." Ja som poznal túto časť, ale verš 11 som nikdy nepoznal, nikdy predtým som ho nečítal, a keď som si ho prečítal, pamätám si, ako som sa radoval nad jeho pravdou. A to ste boli niektorí, ale ste sa umyli, ale ste posvätení, ale ste ospravedlnení v mene Pána Ježiša Krista a v Duchu nášho Boha." A ja som si uvedomil, že to je to, čo sa mi stalo. Nakoniec som bol ospravedlnený Kristom a bol som stvorený ako nové stvorenie. Bol som predurčený, aby som Mu slúžil, slúžil Bohu. A tak sa teraz radujem z toho, že mi dal nové srdce, novú túžbu, novú túžbu ísť a slúžiť Mu, činiť Jeho vôľu a žiť pre Neho. Niekedy som pokúšaný, ale na tom nie je nič zlé, nie je hriechom byť pokúšaný. Dokonca aj Kristus bol pokúšaný. A tak viem, že sa môžem v čase pokušenia utiekať ku Kristovi. V tomto poznaní mám veľkú útechu. A útechou je pre mňa aj 1Korintčanom 10:13, kde je napísané: "Iba ľudské pokušenie vás zachvátilo, nijaké iné. Ale Boh je verný, ktorý vás nedá pokúšať nad vašu možnosť, ale spôsobí s pokušením aj východ z neho, aby ste mohli znieť." A ja som zistil, že je to pravda zakaždým, keď som spočinul v Kristovej sile prekonať toto pokušenie, On mi pomohol. Každý jeden raz, v každom jednom prípade, bez ohľadu na to, o aký hriech šlo. Ale vždy, keď som sa to pokúšal urobiť vo vlastnej sile, padol som. Nebojím sa, čo ma čaká v budúcnosti, pretože viem, že som bol zmierený s Bohom skrze Ježiša Krista, Jeho Syna, ktorý vytrpel a niesol hnev, Boží hnev, za mňa na kríži. Viem, že ma Ježiš zachránil spod moci hriechu a On môže zachrániť aj teba. A mojou nádejou je, že ktokoľvek, kto si pozrie toto video, sa odvráti od toho štýlu života, odvráti sa od štýlu života v hriechu, nech je to už čokoľvek, a zmieri sa s Kristom, zmieri sa s Bohom. A je to možné len skrze Krista, cez pokánie z vašich hriechov a odvrátenie sa od nich a vrhnutie všetkej vašej viery a nádeje na Krista. Tak ako som aj ja vtedy urobil, len som skočil skok viery do Kristovej náruče a On ma chytil, a pamätám si, ako som si myslel, že to nie je možné, no On to napriek tomu urobil. A tak tu stojím ako nové stvorenie v Kristovi vďaka, že On zaplatil všetko za mňa na kríži, a našiel som nádej v Ňom. Ak nie si v Kristovi, nemáš nijakú nádej, niet pre Teba žiadnej nádeje. A tak sa modlím, aby si zvážil/a pravdy, ktoré si počul/a v tomto videu. Zváž prosím odovzdanie svojho života Kristovi. Kapituluje pred Kristom. Padni pred krížom a vzdaj sa všetkých svojich hriechov. Nezadržuj pravdu nepravosťou, ako je napísané v Rimanom 1:18. Všetci to robíme. Ja som to robil mnoho rokov, aj keď som hlboko vnútri vedel, že je to zlé. A keď sa teraz spätne pozerám, tak si uvedomujem, že to bolo zlé, a to je to zhnusenie, ktoré som cítil na samom začiatku. A tak sa modlím, aby toto bola pravda o vás, aby ste našli odpustenie v Kristovi. Kristus zaplatil za všetky moje hriechy na kríži. Moje minulé

hriechy, moje prítomné hriechy a hriechy, ktoré spácham v budúcnosti. Jedine Kristus vykonal toto dielo na kríži. My to sami nedokážeme. Môžete byť skutočne oslobodení od hriechu, môžete byť skutočne spasení, môžete byť skutočne vyslobodení z poviazania akýmkoľvek hriechom, ktorý vás ťahá dole. Či ide o homosexualitu, alkohol, drogy, smilstvo, pornografia, nech je to čokoľvek, Kristus vás môže od všetkých týchto vecí oslobodiť. To je to, čo vykonal na kríži. Rimanom 4:25 hovorí, že Kristus bol vydaný smrti pre naše hriechy a vstal z mŕtvych pre naše ospravedlnenie. To je to, ako sa staneme ospravedlnení, skrze Kristovo dielo na kríži. Keď sa na nás pozrie nebo, keď sa Boh Stvoriteľ pozrie na nás nadol, vidí mňa skrze Krista, skrze Kristovu krv. On vidí Kristovu spravodlivosť, ktorá je mi pripísaná. Nie je to ničím, čo by som robil alebo mohol urobiť. Je to len Kristus, ktorý ma zachraňuje, len Kristus mi môže dať nádej, je to len Kristus, ktorý môže priniesť pravú radosť a šťastie do môjho života, a to nemyslím materiálne. Myslím to spôsobom, ktorý prináša skutočné šťastie v zmierení s Bohom, zmierení s Kristom, v tom, že Mu môžem slúžiť. Len skrze Krista som cítil, ako usvedčenie a tá vina odišli. Bez Krista niet žiadnej nádeje. Ak si bez Krista a nie si spasený/á, čelíš Božiemu hnevu, nech už to je kvôli akémukoľvek hriechu, homosexualite, alkoholu, nech je to čokoľvek. Ak zhrešíš raz, čo sme všetci, tak si vinný/á z porušenia všetkých Božích prikázaní. A tak jediná nádej, ktorú máš, je vo vykupiteľskom diele Kristovom na kríži. A tak Ťa prosím, volaj ku Kristovi, volaj k Bohu. Volaj k Nemu, aby Ti otvoril oči, aby si videl/a pravdu, ktorú je možné nájsť len v Ňom, Jeho pravdy v Jeho Slove. Je to len skrze Neho. Satan, boh tohto sveta, Ťa oslepil Tvoje oči, aby si nevidel/a pravdu, a je to len Božím hlasom volajúcim na Teba, tým, že Ti Boh sníme klapky z očí, že uvidíš pravdu, ktorá je v Jeho Slove. Pravdu, ktorá je v Kristovi, pravdu, ktorá je v kríži. A ak ju skutočne hľadáš, volaj ku Kristovi. On má moc spasiť a On Ťa dnes spasí. Ježiš hovorí, že sa musíme znova narodiť, aby sme mohli vstúpiť do Božieho kráľovstva. Ak nie sme znovuzrodení, nikdy sa tam nedostaneme, nikdy Ho neuvidíme, nikdy nebudeme vyslobodení od poviazania hriechom. Je to možné len skrze Krista. Len skrze túto zmenu srdca, toto znovuzrodenie, je možné byť spasený. Chcem vám prečítať citát od Johna Newtona. Hovorí "Ja nie som tým, čím by som mal byť. Nie som tým, čím chcem byť. Nie som tým, v čo dúfam, že budem na druhom svete. Ale aj keď stále nie som tým, kým som kedysi bol, z milosti Božej som, kto som." A to, čo som ja, je nehodný hriešnik spasený od Božieho hnevu Ježišom Kristom na kríži. A ďakujem Mu každý deň za to, že strpel moje utekanie, moje odvracanie sa od Neho. Ďakujem Mu každý deň za to, že na mňa volal, keď som nepočúval. Dokonca aj keď som pred Ním utekal, On aj tak ku mne volal a ja Mu ďakujem za spasenie, ďakujem Mu za Krista a za to, čo On učinil na tom kríži. A modlím sa, že raz tí, ktorí teraz počúvate a bojujete s akýmkoľvek hriechom, ktorý vás oddeľuje od Boha, že budete volať k Pánovi o pokánie. O pokánie a odpustenie. A že budete

skutočne činiť pokánie a obrátite sa ku Kristovi. Ak nie ste spasení, potrebujete preskúmať svoj život, a uvidieť, že potrebujete Krista, a že bez Neho nikdy nebudete šťastní.

<http://illbehonest.com/slovak/Jezis-Kristus-ma-spasil-po-27-rokoch-zivota-v-homosexualite-David-Upton>